

բան է այն տպաւորութիւնը կամ այն զգացմունքը պատմել, որը կունենայ առաջին անգամ երկրաշարժութիւն տեսնող մարդը: Մարդը յանկարծ շփոթւում է, վասն զի նա այն գաղափարն ունէր, որ երկիրս անշարժ է, և այս գաղափարը իւր նեցուկն կամ առաւել լաւ ասած՝ իւր պաշտպանութիւնն էր, Երկրաշարժութիւնը երեք տեսակ է լինում. նախ՝ երկիրը կշարժի ծովու պեսաց պէս, երկրորդ՝ որ յանկարծ երկիրը կբարձրանայ, և երրորդ՝ ամենասաստիկն և սարսափելին է որ այս վերոյիշեալ երկու տեսակ շարժը իրարու հետ կխառնուին, և այս իրարու հետ խառնուած շարժի ժամանակ՝ առաջին տեսակ շարժը իւր պիտի միշտ զանազան կողմեր կիփօսէ. այս տեսակ երկու շարժից քանդուեց Եւրոպայում 1755 թ. Փորթուկալի մայրաքաղաքը 1755 թ.

Առաւել սաստիկ էր երկրաշարժութիւնը Ամերիկոյ Ռիուպամպի քաղաքի քանդուելու: Այնտեղ ալեքը ցածանում էին, յետոյ ուղիղ էին գնում, վերջը սաստիկ զօրութեամբ հալած մարմինը դուրս էր լծափում. այս տեսակ շարժից բոլոր տները քանդուեցան և դաշտերը շուր անցան: Այս շարժը այնպէս խառն էր, որ մէկ տանկայքը՝ այլոց տանը կգտնէին փորելու ժամանակ: Ստորերկրեայ ձայներ (ձիւն)՝ երկրաշարժութիւն կգուշակէ, այն ևս ոչ միշտ: Ինչպէս Ամերիկայում Հուանահուաթի բնակիչք, ստորերկրեայ ձայնից՝ որը մէկ ամիս տևեց, այնպէս վախեցած էին, որ քաղաքը լծողին և մերձակայ գիւղօրէից մեջ բնակուեցան. բայց երկրաշարժութիւն չպատահեց, Հատկորդ կաշխա-

տէին՝ որ օդի փոփոխութեամբ կարողանան իմանալ՝ թէ երբ կլինի երկրաշարժութիւն, բայց չկարողացան: Ծովը երկրաշարժի ժամանակ սարսափելի տեսարան կձևացնէ. ջուրը բարձրանալով մերձակայ տեղերը բոլորովին կծածկէ: Լիսպոնի երկրաշարժի ժամանակ՝ ծովը 40 ոտնաչափ (Փութ) բարձրացաւ. Քաթիկս քաղաքի մօտ էլ (Սպանիա-յում) 60 Փութ. Փէրույի (Հար. Ամեր.) երկրաշարժի ժամանակ՝ 80 Փութ բարձրացաւ: Ապստմեն թէ Լիսպոնի երկրաշարժից 700,000 մղոն տարածութեան վերայ շարժը ներգործեց. ի թիւս որոց շարժեց Անդրիան, Հուետի եղբորը, Անթիլեան կղզիք, Վանադան (Հիւս. Ամեր.) և արեւմտեան Մարօքքան (Հիւս. Ափր.), Այս երկրաշարժից 60,000 մարդ զոհ եղաւ: Հատ անգամ էլ երկրաշարժից յետոյ երկիրը իւր նախկին ձևը կիփօսէ՝ ինչպէս 2իլի եղբորը (Հար. Ամեր.) 1822 և 23 թ. բարձրացաւ: Ինչոս զեախ արեւելեան եղբոր երկրաշարժից 10 ոտնաչափ բարձրացաւ: Երբևէն էլ այնպէս կպատահի, որ ահագին տարածութիւնը իւր զիւրը կիփօսէ: Վանայնպիսի տեղեր, որ ամենեւին շարժ չ'է պատահած՝ որպէս Հոլանտայում, Հիւս. Գերմանիայում, Հիւս. և միջին Ռուսիայում, Հիւս. Սիպերիայում, Ափրիկէի եղբրաց մօտ Զրիպոլիսից մինչև Նեղոս գետը, և հարաւային Ափրիկէում, Հիւս. Ամերիկոյ միացեալ նահանգաց մէկ մասին մեջ և հարաւային Ամերիկոյ արեւելեան եղբրաց հարաւակողմը: Սոցա բացառութեան պատճառը յայտնի չ'է:

(Հարունակիլի)

Ա՜՜՜՜ Ս՜՜՜՜ Գ՜՜՜՜ Ս՜՜՜՜Է՜՜՜՜՜՜՜՜:

Հախարարութեան մէջ: 1840 նշանակուեց ի վիլենայ Գետական, ուր որ ներկայ գտնուեց Պրագադի եւ Հատիկիանի ժողովոց մէջ, նմանապէս Փարիզու զաշնակցութեան ժողովանակ վիլենայի ժողովրոմ: Հոբոյտը 1846 թ. փրանքփրթում նշանակուեց թաղաւորական խորհրդարանի անդամ եւ զնայ նախ ի Լոնտրա Գետական, յետոյ յԱլին, 1849 թ. վերադառնալով ի Պիտին, հախարար կարգուեց, բայց շուտով նրաժայռեց եւ սկսեց արհեստիւ սրարուպի: 1825 թ. Փարիսէ Արադիմայի անդամ նշանակուեց, իսկ 1830 թ. ասպետութիւն ստացաւ Պրուտաց սեւ Արծիւ շրանշանի, եւ իւր մահուան շատ դրուածքներ Թողուց:

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ՆԱԽԱՄԱՐԳԱՐԷՆ

Կարելի չ'էր ինձ տանել զրկանքը, որ կրում էր դուր իմ խելք՝ համազդին, խելոյն վրդովումս՝ վատ մարդու կեանքը կորուսի երկրից փոխան զրկանքին:

Եւ այնուհետեւ խիստ դատաստանի
դատմի երկիրդից սաստիկ սարսափած,
թողեցի եւ Աղզ, եւ անունդ արքունի,
Գէպի անսարստ փախչեցի շտապած:

Ո՛ր շտա տարիներ անցուցի հանդիստ,
Անսարստակամ խեղճ կեանք վարելով,
Ուր զարմայ հովիւ, անսարսուհի, անվիշտ,
Անմեղ գառների հօտը հովաւ երզ:

Եւ այն տեղ մի օր, երբ ես անկասկած
Արօտի վերայ կայի տարածուած,
Յանկարծ մի ահեղ թնդիւն բողբոջայու,
Մինչ հօտը դաշտում անհետ ցրուեցաւ:

Երբ լիտ շուրջ եկի, այն ինչ իմ հանդէպ
Տեսի տակալի մի մեծ տեսարան, —
Բոցավառ կրակով վառվում էր Քարեր...
Պատած վերելից թուխով ամպեր նորան:

Ամպրոպը ու փայլակ, կայծակ, հողմերը
Բացի էին մեծ պարտիզանք այն տեղ...
Կարծես զրծախքը լինէր այն տեղում. —
Կարծես աշխարհ էր այն տեղ վերջանում...:

Վազեցի յառաջ տեսնելու համար...
Ահա այն տեղից որոտաց մի ձայն,
Կա՛ց Երբայեցի, կա՛ց, մի մերձենար,
Վո՛յժ գիօշիկդ, դի տօրր է այս վայր:

Բոլոր անձինս մէջ սարսափ ըզդափով
Ես բազկատարած գետնի վրայ ընկայ...
Հարցուցի ո՞ր ես, զօղողս ծայնով,
Որ աղպէս ահեղ երեւիս ահա:

Վերստին խօսեց այն ձայն թնդաղին...
Ես եմ, որ քո հարք ի մէջ այլ աղպայ,
Զիս ծանան միայն ճշմարիտ Աստուած
Զաղօթն կարդալով յԱնուն իմ յերկմե: —

Ես եմ այն Աստուած, որ քո նախահարց
Խոստացայ զազգ ձեր առնել դերազանց. —
Ես եմ, որ հանեալ ի յերկրէ իւրեանց
Պանդխտացուցի յերկիրս օտարաց:

Արդ այժմ կամիմ զնոսա հանել
Յայն դերու թեւէն, յորում կան նորա,
Քանզի սիրեցեալ իմ աղզ Խարպէլ,
Կրէ տառապանս աստէն բացակայ:

Անօրէն իշխանքն որ յեղիպատի,
Տանջեն զնոսա ի ոտրկութիւն...
Կամին բռնութեամբ եւ ապօրինի
Պաշտել տալ զիրեանց չարափառ կուռս:

Այլ եւս ընդ այս բան ես ոչ համբերից,
Այլ եւս զազգ ձեր ոչ եւս տնդ թողից.
Եհա՛ն ժամանակ, դի աղպն Խարպէլ
Դարձցի յերկիր իւր զօրէնան առ պաշտել:

Արդ եկ, փառալիկ, ո՞ր Երբայեցի,
Յեղիպատս աշխարհ դու վազվազակի.
Վասն ազատութեան եղբարցդ համազգի,
Խօսեան աներկիւղ հանդէպ արքայի:

Յոտտեմ, խրտեմ գլխավարս,
Ի սաստից նոյն դու մի զանգիտեր,
Թո՞ղ հաթիժեսցեն նորա զքեզ ի դուրս,
Քայց դու անխառն ի բանս հաստատ լեր:

Քեզ այսուհետեւ կարգիմ առաջնորդ.
Յաղպի բում լեր դու արթուն դէտ եւ տէր.
Յիս եւ ի քոյդ աղզ, զքեզ առնեմ միջնորդ.
Քեւ ես զԽարպէլ ամբարձից ի վեր:

— Տէր, ես տըրտը եմ, — առաջն իւրայն.
— Առարեան զայլ որ հրդօր բանիբուն, —
Քանզի նորա ինձ ոչ հաւատացեն,
Թէ եմ իսկապէս առարեալ ի Քէն:

Կրկնեց նոյն ձայնը — Դու երթ. ընդ քեզ եմ...
Տո՞ց քեզ ի դարձել զհրաշս ամեն...
Աստ անդանօր յգնաց զիս Որ Էնն,
Առ ի յուխտ հանել, յուխտ նախնեացդ վտեմ...:

Երթ սու զԱհարօն զհղորայր քո ընդ քեզ,
Խօսեան զիմ կամս քնդ Եղիպատցիս,
Եւ վասն եղբարցդ գուշտեան նոյնպէս,
Զապազայ բարխս իւրեանց յայտնապէս:
Իշխանքն աշխարհին թէ ոչ հաճեսցին
Առնել ըստ կամաց իմաց զերադոյն,
Գիտեմ, բարկութեամբ խմով կորչիցին
Յերեպոց երկրի սրտածօր խտապոյն...:

Այս խօսքերից յետ, տիրեց լռութիւն.
Այլ եւս լսվում չէր ահաօր ձայնը...
Շուտ ոտրի նլի, խառված քնութիւն
Տեսի խաղաղ էր, այլ չէր իսկ նոյնը:

Եւ այնուհետեւ արձակ համարձակ,
Գէպի Եղիպատս արշաւեցի շուտ.
Պատիժներով խիստ խաւարն ստահակ
Նեղեցի սաստիկ, անչաղ եւ անգութ...:

Մինչեւ որ ազգս բռնութեան մեռից
Ազատեցի եւ առաջնորդ դարձում,
Մինչեւ օրէնքներ ստացայ երկնքից...
Ուղղելով աղպն իմ աշխարհն Աետեաց...:

Ի Ղզար

ՅԵՐԵՒԷՆ ՈՒՊԱՆԻԿ